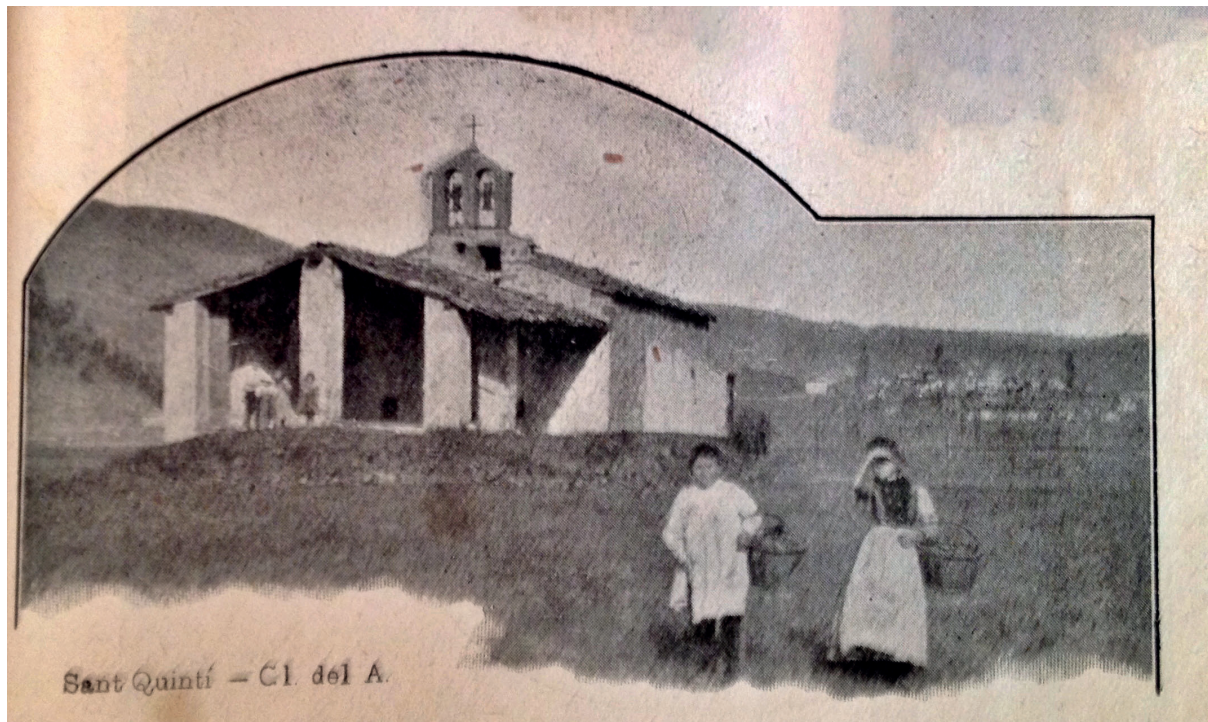

Els campanars de la Vall

La campana de Sant Quintí

Xavier Pallàs Mariani

Sant Quintí a principi del segle XX. Les restauracions de l'edifici efectuades durant la vintena centúria suprimiren el porxo i modificaren el campanar, convertint-lo en una espadanya d'un sol ull i teulada a dues aigües.

Fotografia: Autor desconegut. Publicada a GELABERT, Mn. Josep (1908): Guia Ilustrada d'Olot y ses Valls.

L'any 1977, en Miquel Fluvià Vallmajor, conegut com en Miquel del Mercadal, recorria la Vall d'en Bas anant de masia en masia amb la seva motocicleta Guzzi. Estava fent una col·lecta per tornar a posar una campana a l'ermita de Sant Quintí, l'església que hi ha al peu de la carretera que va dels Hostalets d'en Bas al veïnat de Can Trona. Durant la Guerra Civil s'havien requisat gairebé totes les campanes de la Vall per fer-ne material bèl·lic i Sant Quintí no en va ser una excepció. El campanar ja portava 40 anys emmudit i en Miquel s'havia proposat posar-hi remei.

Els Fluvià van viure al mas Mercadal des dels anys vint als anys vuitanta del segle passat. En

Miquel va esdevenir-ne masover quan s'hi establí després de casar-se amb la Cisqueta Aigavella i Sala el 24 de juny de 1921. De fet, ella era la que tenia el dret de masoveria, ja que anteriorment el seu oncle ja n'havia estat. En arribar al Mercadal, la parella també es degué fer càrrec de l'ermita de Sant Quintí. Una tasca que ja feien els habitants d'aquesta casa durant segles i que va quedar ben detallada l'any 1604 a la concòrdia entre el rector Joan Casajús i Antoni Mateu Mercadal, pagès i senyor útil del Mercadal: «Per lo càrrec y obligació de haver de tocar las campanas en lo toc de oració angelical y altament, y encendre y netejar y adobar la llàntia conforme se acostuma en dita sglésia, y per tenir ditas camp-

nas adobadas y en conserva y en custòdia, y per tancar la porta de dita sglésia. Item per tenir la dita sglésia ben neta y escombrada y ornada, y per tenir las teuladas netas y escombradas y reparadas, y també per tenir los vestits y ornaments del altar de dita sglésia nets y bugadejats conforme se pertany per a celebrar la missa, y altres càrrecs generalment de dita sglésia»¹

La relació de la casa del Mercadal amb l'església de Sant Quintí ja ve de lluny. De fet, la feligresia d'aquesta antiga paròquia, que ja apareix documentada l'any 998, es limitava als habitants d'aquesta casa. Tot i que es pren la data de 1776 com l'any en què Sant Quintí perdé la

condició de parròquia, ja al segle XV trobem documents on apareix vinculada a altres esglésies. L'any 1440, a petició de l'abat de Santa Maria de Besalú, es revoca la unió amb l'església de Sant Romà de Joanetes. Poc després, l'any 1463, és esmentada com a sufragània de Sant Esteve d'en Bas i l'any 1469, atesa la pobresa de les parròquies de Sant Joan dels Balbs i de Sant Quintí

La campana de Sant Quintí

Sant Quintí al mig de la plana del veïnat del Mercadal un dia estrenà campana per el veïnat fou festa anyal.

Canteu i balleu sardanes gent de fora i gent d'aquí que l'aplec avui entranya memòries per Sant Quintí.

En Miquel que tan vetllava i amb els paborde ajudat no en va sentir la campana quan ja en tritlla per el veïnat.

Tal devoció ell posava al màrtir tan aprop veí que a fer passans no es cansava en captar per Sant Quintí

La capta for ben guardada i destinada a bon fi la campana està penjada de lluny la podem sentir.

El trill de la campana recorda la diada i el ressò de tot l'entorn.

Recorda la diada de quan fou batejada i els noms l'hi fou cantada per el bisbe Camprodon.

El veïnat va perdre un home fou paborde i promotor de vos guarden memòria Miquel Fluvià i Vallmajor.

Lletra de la sardana composta per Josep Bassachs el setembre de 1979 en agraïment a Miquel Fluvià i Vallmajor, promotor de la campana de Sant Quintí.

La campana de Sant Quintí i el mas Mercadal al fons. Foto: Xavier Pallàs

La campana de Sant Quintí mesura 45 cm de diàmetre i té un pes aproximat de 52 kg. Fou fosa a Can Barberí d'Olot l'any 1979. Foto: Xavier Pallàs

de Bas, el bisbe les uneix en una de sola.² Si bé no queda clara la data en què perdé la independència parroquial, tots aquests documents demostren la penúria d'aquesta església que ni tan sols disposava de casa per al rector.

La col·lecta per a la campana va tenir èxit i es van aconseguir els diners necessaris per a encarregar-ne la fosa a Can Barberí d'Olot. En Miquel Fluvià els custodiava juntament amb una nota que deia: «*Es fondo de San Quintí, es la meva capta extraordinària. Es fondo per posar la campana a l'ermita.*» [Can Barberí d'Olot durant l'any 1979.]

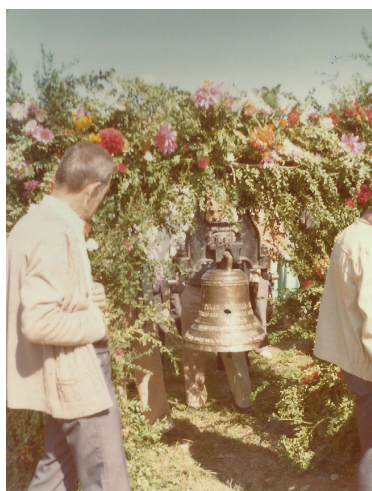

Sant Quintí d'en Bas a l'actualitat amb el seu petit campanar d'espadanya d'un sol ull, on hi penja la campana des de l'any 1979.

Veïns del barri de Sant Quintí a punt per col·locar la campana. Foto: arxiu Josep Ma Colomer de 1979. Foto: Xavier Pallàs

Arc de flors decoratiu per batejar la campana. Foto: arxiu Josep Ma Colomer de 1979.

Moment en què col·loquen la campana a l'espadanya. Foto: arxiu Josep Ma Colomer de 1979. Foto: Xavier Pallàs

Vista general de l'aplec de Sant Quintí, també es van plantar els plataners al Prat. Foto: arxiu Josep Ma Colomer de 1979.

Finalment, el 23 de setembre de 1979, dia de l'aplec de Sant Quintí, fou col·locada al campanar. Durant la festa es feu la cerimònia de bateig. La campana fou apadrinada per Maria Antònia Bach, del mas Mercadal, i Josep Maria Colomer, del mas Colomer, que li posaren per nom Pilar, Miquela i Maria, tal com ens recorda la inscripció que la decora:

«PILAR — MIQUELA — MARIA» «AMB L'APADRINACIÓ GENEROSA DELS POBLES VEÏNS I PABORDES A M[AJOR] G[LÒRIA DE] DÉU» «INAUGURADA XXIII-IX-MCMLXXIX» «FOREN PADRINS NA Mª ANTÒNIA BACH DEL MERCADAL I EN JOSEP Mª COLOMER DEL COLOMER».

Malauradament, en Miquel havia mort l'any abans sense poder-la veure dalt del campanar. Un campanar que, gràcies a la seva perseverança, tornà a tenir veu.